

راه یافتن به خانواده خدا

عیسی مسیح که از فیض ابدی خود، به شکل انسان درآمد تا مشارکت و رابطه انسان را با خدا بار دیگر برقرار سازد، می‌فرماید: "آمین، آمین، به تو می‌گویم، اگر کسی از سر نو مولود نشود، ملکوت خدا را نمی‌تواند دید. . . اگر کسی از آب و روح مولود نگردد، ممکن نیست که داخل ملکوت خدا شود." (انجیل یوحنا ۳: ۳ و ۵). در کتاب مقدس، آب اغلب در معنی کلام خدا به‌کار رفته است. در اینجا نیز منظور مسیح همان است. زیرا در نتیجه شنیدن کلام خدا، به مسیح ایمان می‌آوریم (رساله به رومیان ۱۰: ۱۷). آنگاه خدا روح القدس را در دل‌های ما ساکن می‌گرداند تا ما را تولدی تازه عطا فرماید. در نتیجه، تشنه شناخت بیشتر خدا می‌شویم. در این مرحله است که با مطالعه عمیق و دقیق کلام خدا، و راز و نیاز روزانه با او، زندگی ما به تدریج دگرگون می‌شود و این حقیقت تابناک انجیل در ما تحقق می‌یابد که می‌فرماید: "اگر کسی در مسیح باشد، خلقت تازه‌ای است؛ چیزهای کهنه درگذشت، اینک همه چیز تازه شده است." (رساله دوم به قرنتیان ۵: ۱۷).

این دگرگون شدن طبیعت ایمانداران واقعی، در حقیقت همان تولد روحانی است که بر اساس انجیل یوحنا ۱: ۱۲ و ۱۳ خدا به هر یک از ایمانداران به مسیح می‌بخشد. یعنی اینکه کسانی که از کلام خدا در باره "هدیه توصیف‌ناپذیر خدا" (مفهوم رساله دوم به قرنتیان ۹: ۱۵) یعنی مسیح، می‌شنوند و این کلام را به‌عنوان حقیقت می‌پذیرند، خدا طبیعتی تازه در درونشان می‌آفریند و به ایشان حق فرزندخواندگی را عطا می‌کند تا با اطاعت از او، و با قدرت و هدایت روحش، از جلال به جلالی فزونتر دگرگون شوند و میوه روحانی بسیار برای جلال خدا بیاورند! اما برای آنان که مسیح را رد کنند: "(خدا) روزی را مقرر فرمود که در آن رُبع مسکون را (یعنی تمام جهان را) به انصاف داوری خواهد نمود به آن مردی که معین فرمود و همه را دلیل داد به اینکه او را از مردگان برخیزانید." (کتاب اعمال رسولان ۱۷: ۳۱). در جایی دیگر می‌خوانیم: "غضب خدا از آسمان مکشوف می‌شود بر هر بی‌دینی و ناراستی مردمانی که راستی را در ناراستی باز می‌دارند." (رساله به رومیان ۱: ۱۸). حتماً از این هشدار خدا در کلامش نیز آگاه هستیم که می‌فرماید: "افتادن به دست‌های خدای زنده چیزی هولناک است." (رساله به عبرانیان ۱۰: ۳۱).

آیا ما که خود را مسیحی می‌دانیم، تولد تازه داریم؟ یا تصور می‌کنیم که با رعایت شریعت، به‌جا آوردن آیینهای مذهبی و انجام کار نیک وارث حیات جاویدان خواهیم شد؟ جوان ثروتمندی که نزد مسیح آمد، تمام احکام شریعت را به‌جا آورده بود، اما هنوز مطمئن نبود که حیات جاویدان دارد. چرا؟ زیرا یک چیز در او وجود داشت: "طمع ریشه همه بدیها است." (رساله اول به تیموتائوس ۶: ۱۰). این طمع یا عشق به مال و منال مانع می‌شد که او "به آن آزادی که مسیح ما را به آن آزاد کرد" دست یابد (رساله به غلاطیان ۵: ۱). می‌دانیم که ده فرمان خلاصه شریعت است و مقدس می‌باشد. آن گناهان ما را به ما نشان می‌دهد و ما را برای رهایی از آنها و پاکی، نزد مسیح هدایت می‌کند، زیرا طبق کلام خدا "به اعمال شریعت هیچ بشری در حضور او عادل شمرده نخواهد شد." (رساله به رومیان ۳: ۲۰)، بلکه سپردن زندگی خود (یعنی افکار، احساسات و اراده‌مان) به دستهای پر قدرت مسیح که به‌خاطر بخشایش گناهان ما بر صلیب می‌خکوب شد، موجب می‌شود که خدا گناهان ما را ببخشد، از هر ناراستی پاکمان سازد، روحاً از نو بیافریند و زندگی جاویدان عطا فرماید! آیا هر آنچه را که داریم و به دست می‌آوریم هدیه‌ای از جانب خدا می‌دانیم؟ آیا تمام امید ما بر خدایی است که "قادر است که هر نعمتی را برای شما بیفزاید"؟ یا بر خود، ثروت خود، کارهای نیک و قابلیت‌های خود متکی هستیم؟

کاش با خواندن حکایت جوان ثروتمند در انجیل (متی ۱۹: ۱۶-۲۲)، صدای مسیح را با ایمان در روح و روانمان بشنویم و زندگی خود را با اطاعت از او در اختیارش قرار دهیم و همواره حضور او را به‌وسیله روحش در خود احساس کنیم. به یاد آوریم که او قول داده که: "من هر روزه تا انقضای عالم همراه شما می‌باشم." (انجیل متی ۲۸: ۲۰). آیا زندگی او سرمشق زندگی روزانه ما می‌باشد؟ فقط این امر نشان می‌دهد که خدا به ما زندگی تازه عطا کرده است! کلام خدا به ما نشان می‌دهد که اگر راههای دیگری برای دستیابی به حیات جاویدان در پیش بگیریم، این راهها یا از "سیرت باطلی که از پدران خود یافته‌اید" سرچشمه می‌گیرند (رساله اول پطرس ۱: ۱۸)، یا اینکه طبق فرمایش مسیح در فصل دهم انجیل یوحنا، از مکاتب نادرست به وجود آمده یا می‌آیند!